

Izhaja vsako soboto zjutraj. Vsaka druga številka ima poučno zabavno ilustrirano prilogo „Družinski prijatelj“.

Uredništvo „Zarje“ je v Trstu, Via dei Fabbri 2. Tja je treba nasloviti vse rokopiše, ki naj se objavijo v listu ali pa v prilogi. Rokopisi se ne vračajo, nefrankirana pisma se ne sprejemajo. V nujnih slučajih se je posluževati telefona tiskarne št. 63s.

ZARJA

Upravništvo „Zarje“ je v Trstu, Via dei Fabbri št. 2. Sprejema naročnino, inserate in reklamacije. Naročnina „Zarje“ s priloženo je za vsako leto naprej po pošti K. 6.—, za pol leta K. 3.—.

Posamezne številke po 6 v.

Cena inseratom je 10 vinarjev za enostopno pet t vrsto. Pri večkratnem objavljenju primeren popust. Poštno - hranilnični račun št. 64139.

Antiklerikalizem.

Besede so kakor zastave. Košček rudečega sukna sam na sebi nima nikakega pomena; ali če si n. pr. socijalisti izberejo to rudeče sukno kot svojo zastavo, tedaj ima ta zastava pomen socijalistične misli. Ravnotako imajo iste besede različen pomen pri različnih osebah. Eno stvar se izgovori, drugo se misli in zamolči.

Taka beseda, ki ima dvojen pomen in se je zanesla k nam iz Francoskega, je antiklerikalizem ali boj proti klerikalizmu. Antiklerikalizem, tako pravijo antiklerikalci, je boj proti navladi in zlorabam duhovščine, papeža, škofov in mašnikov. V resnici pa hočejo ti ljudje pod krinko boja proti navladi duhovščine iztrgati narodu iz srca krščanskega duha, ki ga hočejo nadomestiti s posvetnim duhom ali praktičnim brezverstvom.

Če je tako, zakaj pravijo antiklerikalci: boj proti klerikalizmu, zakaj ga rajši ne imenujejo boj proti krščanstvu? Iz dveh tehtnih vzrokov.

Prvi vzrok: V vojski med dvema sovražnikoma skušajo najpoprej ubiti poveljnike, da potem spravijo vrste bojevnikov v nered in zmešnjavo. Duhovščina je v Cerkvi poveljnik, zato letijo prve puščice nanjo in jo hočejo vničiti z zasmehom, z nesramnimi lažmi in tožbami. Ako se to posreči, potem lahko nemoteni razdenejo sv. vero. Dokazi za to: Grdo sumničenje Salezijancev v Varezzo na Italijanskem in v Trstu.

Drugi vzrok: Kadar nemore sovražnik premagati trdnjave s topovi, napravi skrivoma podzemna hodnika in skuša z dinamitom razstreliti trdnjavo v zrak. Prav tako delajo takozvani antiklerikalci. Oni znajo dobro, da bi jih krščansko ljudstvo zavrnilo, če bi nastopili v odprtem in očitnem boju proti katoliški veri. Zato skušajo približati se skriva v ovčji obleki, češ, mi spoštujemo vero in smo dobri katoličani, a mi se bojujemo le proti zlorabam duhovščine. To je le pesek v oči nevednežem, čisto navadno hinavstvo.

Antiklerikalizem ali boljše antikaticolicizem skuša vničiti dandanes sv. vero s tem, da razširja krive in lažnjive nauke, sovraštvo in zasramovanje na shodih, visokih šolah, po knjigah in romanah, vse to pod imenom „svobode znanosti.“ O ti vzboga svobodna znanost, ki ležiš v grobu, kamor so te položili judovski podrepaniki in vsevedni časnikarji! Če bi vedela, kako te mrevarijo, gotovo bi se v grobu obrnila.

LISTEK

Evgenija.

(Noveleta. Spisal Starogorski).

Obračati na dva oči
to dobro ni, to zdravo ni,
iz tega se gorje rodi...

Droben dež je pršil. Ulice mesta so bile polzke in neprijazne, kakor je bil večer neprijazen. Malo ljudi je bilo videti in vsak je šel, tesno zavito, domov ali po opravkih. Vojaška patrolja je mrko korakala. Koraki vojakov so odmevali od zidov. Bili so to težki, enakomerni koraki.

Evgenija plemenita Krasnodolska, hči umrlega majorja Milana plemenitega Krasnodolskega je hitela domov. Dežnik jo je varoval dežja. Evgenija je bila potomka neke hrvaške plemenitaške rodovine. Zelo dete, jedva osemnajst let staro. Kostanjeve lase je imela umetno ubrane, da se je videle, kakor bi nosila krono iz najfinejše svile, ki se dobi le v orientu. Obrazek je bil poln življenskih rož, bel in nežen. Ustnice majhne in rudeče, malce napete, za temi so se skrivali zobje, beli, kakor bi bili iz slonove kosti. Črne oči so gledale živo in strastno v svet in marsikdo, ki se je predrznil malo globeje pogledati v ta začarana okna, se jih je še dolgo potem spominjal. Njena hoja je bila

Bratje, ne držati rok križem, ampak poslužujmo se istega orožja kakor sovražniki vere. Z dobrim časopisjem in dobrimi knjigami odpirajmo ljudstvu oči, da spozna svoje sovražnike in je pripravljeno na kulturni boj, ki bi ga radi vprizorili bojaželnih petelin.

Politične vesti.

BRAMBENI ODSEK.

V brambenem odseku je bila sprejeta resolucija poslanca Winarskega s katero se poziva vlada, naj odredi vse potrebno, da se uvede dveletna vojaška služba, da se preosnuje vojaški kazenski zakon in da se izboljšajo prejemki moštva.

NEMIRI V PULJU.

V nedeljo so napravili rovinski veterani izlet v Pulj. Na bregu, kjer so se izletniki izkrcali, so jih pričakovali puljski veterani z godbo. Ko je začela svirati godba, so začeli tam zbrani iredentari žaliti veterane in jim žvižgati. — Nastal je kmalu pretep in aretiranih je bilo sedem neodrešenec. Niso našim neodrešenem le Slovani na potu, marveč na potu jim je vse, kar se čuti avstrijsko.

BURNI SPOPADI NA PRAŠKEM ČEŠKEM VSEUČILIŠČU.

Na češkem vseučilišču v Pragi ne štrajkajo vsi češki dijaki. — Masarykovi pristaši štrajkajo, drugi češki vseučiliščniki pa izjavljajo, da ne stavkajo, ker Nemci niso ničesar storili ob zatvoritvi zagrebškega vseučilišča. Nemški svobodomiselniki vseučiliščniki se pa jeze in se sklicujejo na to, da štrajka slovanski svobodomiselniki študent na Dunaju, v Gradu in Brnu. Predavanja so štrajkojoči dijaki preprečili s silo. Ranjen je bil dijak Kopfa. Spopadov je bilo na češkem praškem vseučilišču več.

VOLITVE V SRBSKO SKUPŠČINO.

Volitve v srbsko so končane. Izvoljenih je bilo v skupščino: 85 vladnih pristašev, 48 mladih radikaleev, 19 nacionalceev, 7 naprednjakov in 1 socialce.

ponosna, kakor bi nosila vse časti očeta. — Malo enakih bi našel v tem mestu.

„Gospodična Evgenija, poljubljam roko“, je salutiral enoletni prostovolec, Alfred Olvinski, rodom iz Primorja.

„Gospod korporal, javim pokorno, da dežuje“ se je nasmehnila v odzdrav.

„Kakor vidim je gospodična Evgenija vsekako dobre volje, akoravno pada hladna rosa izpod neba“.

„Bog daje zemlji krepčilne rose in toploto solnea, pusti dežiti na dobre in hudobne“, se nasmehne Evgenija.

„Tako nekako stoji pisano, da! A Evgenija potem takem ne spada ne med dobre ne med hudobne, ker ne pusti, da bi se spolnila božja odredba“.

„Vže vidim, da si filozof. Moram paziti, da preveč ne zabredem. Za kazen te pa povabim, ne, zapovem, da ideš pod moj dežnik in me spreliš. — Tako bova oba po eni plati dobila nebeske rose!“

„Nobenega povelja ne spolnim raje, kakor tega“, de Alfred in se oklene njene roke. „Sedaj pa naj le deži po naju, škodilo ne bo.“

„Ampak koristilo, kakor Izraelcem mana v puščavi“.

„In vsaka kaplja bi potem morala imeti drug okus“.

BOMBNI PROCES V CETINJU.

Bombnega procesa, ki traja v Cetinju že kakih deset dni, ne bode še kmalu konec. Za izdosedanjih obravnjav je pa razvidno, da je zarota bila proti črnogorskemu knezu in njegovi družini že meseca maja lanskega leta zasnovana v Beogradu. Te dni je zapustil srbski zastopnik Cetinje, kar se raznolično komentuje. — Pri slovesu je bil baje črnogorski knez jako hladen in rezerviran nasproti srbskim zastopnikom.

SESTANEK ANGLEŠKEGA KRALJA Z RUSKIM CARJEM.

Dne 9. t. m. sta se pripeljala car in carica z rodbito, grška kraljica Olga, veliki knez Mihael Aleksandrovič, velika kneginja Olga Aleksandrovna s soprogom in oldenburški vojvoda Peter z dvema vlakoma v Reval. Carja so spremljali tudi ministrski predsednik Stolypin, zunanji minister Izvolski, mornar. minister Dikoff in londonski ruski poslanik grof Benkendorff. Prebivalstvo je carja burno pozdravljalo. Car se je podal s spremstvom na ladje „Standart“, „Polarstren“ in „Almas“. Ob 9. so zagledali angleško brodovje. Ob 11. uri 10 minut sta se pozdravila vladarja na ladji „Victoria and Albert.“ Rusko časopisje toplo pozdravlja angleškega kralja. „Novo Vreme“ piše, da pomenja sestanek praznik miru vseh narodov. „Rječ“ piše, da je sestanek velik korak napredka do angleško-ruskega sporazumljenja na mirovni podlagi; „Rus“ pa piše, da ojači sestanek slovanstvo.

NEMIRI V PERZIJU.

Položaj v perzijskem glavnem mestu je zelo resen. Poroča se o nemirih. — Oplenjenih je baje več hiš. Tudi z dežele se poroča, da se branijo uradniki in vojaki delati službo, ker niso precej dobili plače. Finančno stanje v Perziji je slabo. Odstopilo je več generalnih guvernerjev. Šah prebiva v Bagašu. Ima vojake pri sebi. — Politiški klubbi so se hoteli polastiti cesarskega zaklada, a dobili niso ničesar. V Teheranu je nastala panika, ker je prepovedal šah nositi orožje in je pustil zapreti svojega strica in več drugih oseb. Kazaki stražijo evropski mestni del, kjer zboruje parlament, ki dela na spravo. Zaroto proti šahu je vodil princ Cil es Sultan, ki je zaprt. Prekinjena je brzjavna zveza, razven proge Teheran Astrabad.

„Na primer“.

„Šampanca, potem vino iz raznih finih butelj, likeri, nu, konečno bi naj še preostalo za vodo“.

„Da se opere maček! — In za jesti nič?“

„Za tisto pa zapovej, da prilete prepelice in midva jih bodeva pobijala!“

„Z dežnikom!“

„Če tudi, nič ne de!“

„Vže vidim, da si danes vzel navduševalne kapljice v kaki restavraciji ali kavarni. Sreč ti kar gori navdušenja!“

„Misliš?“ jo pogleda Alfred.

„Mar ni res?“

„Ne!“

„Kaj pa je vzrok?“

„Ti sama, dekle drago!“ vzklikne Alfred.

„Jaz?“ se začudi Evgenija.

„Danes si pa gotovo veliko molila, drugače bi ne bila tako navdušena — ali bolje navihana“, ji reče Alfred.

„Pa to ni pravi vzrok!“

„Ni; kaj pa je potem?“

„Ti sam, fantič dragi“, je vzkliknila Evgenija kakor prej Alfred.

Nu, za trenotek sta se jela oba smejati.

„Veš Alfred, malo jezna sem pa vsekako na te!“ de Evgenija.

„Čemu?“

Šah namerava premestiti svojo stolico v Tebris, ki leži 60 km. od ruske meje. K notranjim zmedam pa prihaja še druga nevarnost v Perziji. — Rok ruskega ultimata je namreč potekel 9 t. m. Morebiti si šah celo želi, da prikorakajo ruske čete v Perzijo.

NOVICE.

n Spremembe v duhovščini. Za župnega upravitelja v Škednju je imenovan č. g. Gabriel Piščano, dosedaj kaplan istotam.

n Slov. kat. izobraževalno društvo v Trstu priredi v pondeljek, dne 15. t. m. podučno predavanje v „Marijnem domu“ ulica S. Francesco d'Assisi 15. I. nadstr. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Somišljeniki, vdeležite se predavanja v obilnem številu!

Opozarjamo na inserat katoliškega tiskovnega društva v Trstu, katero je otvorilo o binokostih svojo prodajalno v ulici delle Poste št. 9 pri glavni pošti. Slovenci: Svoji k svojim!

n Slovenska knjigovoznica v Trstu. Te dni je odprl g. Anton Repenšek v ulici Cecilia št. 9 novo knjigovoznico. Ker je to prva in edina slovenska knjigovoznica v Trstu, jo prav toplo priporočamo!

Pravda Cotič — Moškere. Glavni urednik „Edinosti g. M. Cotič“ je tožil „Slovenčevega“ odg. urednika g. M. Moškera zaradi neke notice. Dne 9. t. m. bi imela biti pred ljubljanskimi porotniki obravnava proti g. Moškercu. Ker je bil od strani tožitelja vložen na sodišče predlog za poravnavo, sta se stranki poravnali. Po naši sodbi je take rešitve te zadeve gotovo najbolj vesel g. prof. Mandić.

Zahvala. Podpisano si šteje v prijetno dolžnost izreči tem potom srčno zahvalo Križanom, da so našo družbo ob njenem izletu v sv. Križ tako srčno sprejeli. Še posebej pa cerkvenemu predstojništvu, ki nas je pričakovalo na postaji; dekletom ki so nam prišla nasproti z zastavo in ženam v narodni noši. Spoštljivo obnašanje domačinov, in vas tako lepo okrašena — nam je živo govorila o vernosti ljudstva, ki tod prebiva. Kratko je bilo naše bivanje med Vami — a ostane nam v trajnem spominu. Ako Bog da, ne bomo se obotavljali poleteti ob priliki v sv. Križ k lurdski Gospej. Na svidenje! Predstojništvo ženske Marijine družbe v Trstu.

n Zavodu sv. Nikolaja so v mesecu maju darovali sledeči p. n. dobrotniki; po 20 K: Posojilnica v Slov. Bistrici; po 15 K: Cedilnik Ivana, Rašica; po 10 K: Županstvo Vogersko, Avsec F. župnik, Jurij pod Kumom, Kern Uršika, Trst, Županstvo v Černemverhu pri Idriji, Županstvo Tolmin, Hranilnica in posojilnica Senožče; po 5 K: Mišič Ana, Trst, Rebolj Matej, župnik, Županstvo Toplice, Kadilnik, Ljubljana, Svetič Jos., župnik, Tinjan, Mrak Eliza, Cairo, Egipt; po 3 K: Ščuka iz Barkovelj; po 2 K: Fran Vovko, kaplan, Stari trg pri Ložu, Županstvo Ajdovec pri zužemberku, Sever Alojzija Amerika; Hranilnica in posojilnica Tolminsko 20 K. Vsem blagim dobrotnikom Bog stotero poplačaj!

„Kje si hodil, da te ni bilo celi teden? Niti črke mi nisi hotel poročati!“

Čelo Olvinskega se je malce zamračilo.

„Imel sem službo“, je dejal tiho.

„Celih osem dni? Ne taji Alfred! Ko bi ti le malce čutil, kako hudo mi je bilo po tebi?“

Alfred je molčal.

„Nočeš mi povedati?“ je prosila devojka. „Vidiš, da me nimaš rad! Si, kakor vsi drugi vojaki, da ljubite samo za zabavo.“

„Evgenija!“ je pridržal Alfred deklico. „Evgenija, ti me raniš s tem. Dobro veš, da te ljubim, zelo ljubim. Dal sem tebi in tvoji mami besedo, da boš moja. Kako si moreš potem misliti, da bi prelomil dano besedo brez vsakega vzroka. Slovenec drži svojo besedo, kot vojak še bolj. Nam so dane besede svete. Seve, ako je vzrok, potem seve . . . potem me ne veže ničesar.“

„Alfred“, de z žalostnim glasom Evgenija. — Kaj pomeni to? Govoriš o nekakem vzroku?“

„Evgenija, ti veš, da te ljubim“, de mehko Olvinski. „Obljubila si mi zvestobo. Veš, da ne maram jaz dekleta ne žene, katero bi moral čuvati pred rjovečimi levi, ki hodijo okrog, da požrejo vsako, ki se ne mara varovati. Dekle, kakor žena se mora vedeti braniti sama.“

„Ti me vznemirjaš!“

„Nikakor ne“, odvrne on in upre svoj pogled v njen obraz. „Nadalje ne maram dekleta ne žene

n Smrt na prižnici. — V mestecu Apatfalva na Ogrskem je imel župnik J. Szyco pridigo. Govoril je pol ure. Ko je konal s besedo „Amen“, se je zgrudil mrtev na prižnici.

n Velikomestno življenje. Mnogo vzpodbudnega, mnogo lepega in zanimivega, dosti mičnih vzgledov krščanskega življenja in krščanskega prepričanja se nahaja po velikih mestih. A še žalostnejši so sadovi brezverstva, nenravnosti in pohujšanja. Ali ni žalostno za današnji prosvetljeni čas če čujemo, da je bilo n. pr. na Dunaju lani 464 izvršenih in 739 poskušanih samoumorov!

n Solnčarica je zadela v Trstu 24-letnega kovača Ivana Švaglja v ladjedelnici Sv. Marka.

Neumna šala. — V Trstu je nekdo 8 letno Kristino Bajc tako opijanal, da so jo vsled zastrupljenja z alkoholom morali prepeljati v bolnišnico. Ali ni obsojanja vredno tako ravnanje z otrokom?

Tovarna zgorela. — Petnajst mrtvih. V tovarni za celuloidne predmete tvrde Seiles na Dunaju, v okraju Ottakring, se je pripetila v soboto eksplozija. Nastal je ogenj, ki je uničil vso tovarno. Petnajst oseb je mrtvih, devet pa težko ranjenih.

n Jezuiti na Kitajskem bodo odslej nosili redovno obleko. Od 16. stoletja naprej so morali nositi po kitajski šegi; danes pa se je starokopitna država že toliko vdala modernem vplivu, da redovna noša ne vzbuja nobenega nasprotovanja.

n Grozna železniška nesreča. Ob železniški nesreči v Roccapetri pri Novarri so usmrčene 4, ranjenih je pa 83 oseb.

n Izključitev od dela. — Zveza južnonemških kovinarskih tovarnarjev je pozvala, naj izključijo sukcesivno od dela vseh 40.000 organiziranih delavcev.

n Usmrčeni Avstrijec v New-Yorku. — Mlada Rusinja Sara Koten je ustrelila na cesti avstrijskega zdravnika dr. Auspitzla, ker jo je zapeljal. Auspitzlova žena je zblaznela, ko je čula, da je mož ustreljen.

n Blazen polkovnik mobilizoval polk. Vpokojeni polkovnik Boulanger je mobilizoval svoj prejšnji polk. Za odhod je bilo že pripravljenih več stotnij, ko so opazili, da se polkovniku meša. — Rekel je, da odkoraka s polkom v Pariz, da spravi Zolov pepel iz Panteona. Polkovnika so oddali blaznico.

Jz okolice.

o Iredenta v Škednju. — Po vseh deželah so se pripravljali na jubilejni sprevod na Dunaju v proslavo 60 letnice našega presvitlega cesarja, ki že 60 let modro in vstranjo vodi državno ladjo skozi vse vrtince in valove političnega življenja. Kakor znano, je cesar odklonil vse slavnosti, edinole ta jubilejni sprevod je dovolil, ker po njegovih mislih se bodo tako ohranile narodne noše pogina in bo obenem ta slavnost močna reklama za tujski promet v naših deželah.

Povsod so se mrzlično pripravljali na ta sprevod, le v Škednju je bilo vse tiho. Ljudje so se popraševali drug drugega, se li ne bode nobeden iz vasi vdeležil slavnosti Neka oseba, ki se je

katero vse pozna. Svetu nepoznano dekle hočem. Hočem brst, da ga negujem sam, da pod mojim varstvom zcvete v cvetko.“

„Čemu ta razmotrivanja Alfred? Ali sem kaj zakrivila?“

„Imel sem osemdnevni zapor, ker sem izostal čez določeno uro, radi tebe seveda, je djal Olvinski, kakor bi preslišal njeno vprašanje. „In med tem se je dogo ilo marsikaj. — Poznaš poročnika plemenitega Razborskega?“

„Poznam! Kaj je z njim?“ je vprašala Evgenija. Alfredu ni ušlo, da je nalahno podrhtela.

„Veš bolje, kakor jaz!“ — je djal trdo Alfred.

Evgeniji so se porosile oči in pritajeno težko dihanje je pričalo, kako jo je zadela nit očitavanja. Zasmilila se mu je. Ljubav odpušča vse, ako vidi kesanje.

„Povej mi, je li res, da te je poljubil. Hočem iz tvojih ust izvedeti resnico.“

„Čuj me, Alfred“, je hitela deklica. „Prišel je večkrat k nam. Bil je vsiljiv! Kar tako odpraviti ga nisem mogla. Nekoč naju je povabil, da se popeljemo na sprehod. Meni ni bilo ljubo, a ker je mati želela, sem morala molčati. Menila je, da s tem ne pregrešim ničesar, ako se peljevi z njim. Res je, da me je poljubil. A v pravem času sem se mu umaknila in doletelo je le na levo lice ne na usta.“

posebno zanimala za stvar, je šla vprašat g. dr. Rybara. Ta ji je odgovoril, da je že davno poslal povabilo na vdeležbo te slavnosti neki vgladni osebi v Škednju. Tako je prišlo na dan, da je ta vgladna oseba cela dva meseca držala povabilo v svojem žepu, samo da ne bi se ljudje vdeležili jubilejnega sprevoda. To kaže, kakšno ljubezen in vdanost gojijo nekateri do svojega cesarja. Da nekdo se je celo predrznil povedati, da cesar ni vreden, da se ga gre gledat in da bodo na Dunaju so posmehovali okoličanom v kratkih hlačah, češ da so nazaj za par sto let. Gotovo, da ti ljudje ne marajo za svojega vladarja, saj vedno škilijo v Rusijo in čakajo od tam odrešenja. Zato je tudi v čitalnici slika ruske carske rodovine na prvem mestu, medtem ko slika naše cesarske rodbine visi pozabljena v nekem kotu. To je res prava iredenta.

Na to protiaustrijsko izzivanje rečemo le to: Bodočnost našega naroda je le v okvirju habsburške monarhije. Če ti gospodje tako željno zdihujejo po rešitvi iz nemškega jarma, naj se kar napotijo v severno cesarstvo. Tako si bo vas oddahnila, gospodje pa bodo bridko razočarani.

o Iz Opčin. (Zadnjič prepoznano. Op. ur.) Cenjenim čitateljem „Zarje“ naznaujamo tudi mi svojo hvaležnost do majnikove kraljice. Ves maj smo hodile k šmarnicam prepevat Bogu in prebl. Devici čast in slavo. V četrtek na 4. t. m. smo šle na sv. Goro, pod vodstvom našega veleč. g. dekanu I. Slavca. Zjutraj ob 5. je bila sv. maša in potem smo šle na postajo. Bilo nas je ednajst malih pevk, še učenk, in tudi še precej odraslih. Ob 10 smo dospeli na sv. Goro. Za tem je bila sv. maša, pri kateri smo tudi mi pele, pod vodstvom domačina J. Škerlovaja. Bilo je prav lepo. Po sv. maši je bilo kosilo, kajti bilo je vse preskrbljeno. Bil je tudi sv. blagoslov ob 3. pop.; zapele smo še nekaj Marijinih pesmi, in potem smo se poslovile mi in vsi drugi. Tako je bilo lepo, da smo še danes vesele. Čast in hvala Mariji, da nas je zbrala, hvala g. dekanu ker je vse to napravil in šel z nami. Za vse smo mu hvaležne. Bog mu stokrat povrni. Zahvalimo se tudi vsem tistim, ki so nas spremili. Ob 10 in pol zvečer smo prišle nazaj, pevajoč čast in slavo Mariji. Prišlo nas je čakati mnogo iz vasi. Naša ljuba Mati bo vsem vse povrnila in poplačala. — Nekaj Marijinih malih pevk.

o Sv. Ivan. — Sl. kršč. soc. izobraževalnemu društvu so dalje darovali sledeči č gg.: po 5 K: Zupan Josip, Birsca Franc, Setničar Angela, Flego Peter, Rebol Matevž, Sila Franc, družina Križman Piščano Gabriel; po 4 K: Velhartcky Josip, Višnjavec Josip, družina Marc 3-50 K; po 3 K: Notar Anton, Viktor Cenčič, Furlan Andrej, Vatovec Antonija, Kocjančič Jernej; po 2 K: Kraševce Alojzij, Brumen Hadrijan, Škabar Matija, Rogač Anton, Čok Miha, Macarol Andrej, Lozej Ana, družina Šušmelj, Brana Ana, Marc Ivan Nar, Duršič Andrej, Mihelj Franc, Švab Jakob; po 1 K: Bole Jožefa, Žerjan Antonija, Jakomin Terezija, Valič Josip, Frolja Marija, Grošelj Katarina, Knez Antonija, družina Hreščak; Hušo Mihael 6 K. Vsem darovalcem srčna hvala!

Širite ZARJO

Olvinski je jezno zaškripal z zobmi, „Dobim ga, prokleta dušo!“

„Ne, Alfred, lepo te prosim“, ga je prijela za roko. — „Ne tega! Ti si vojak on je častnik!“

„Tudi jaz postanem častnik!“

„Ne, ne, ne dvoboja!“ se je tresla deklica. „Raje se usmrtim sama!“

Prišla sta do stanovanja. Alfred se hoče posloviti.

„Nočeš k nam gor? Moker si, pojdi, da se malo posušiš, drugače se lahko še prehladiš!“

„Spat pojdem, pa bo!“

„Spat, sedaj že spat? Alfred ti ne greš spat, vem da ne. Razburjen si. Prosim te, ne hodi od mene!“

Stisnila je njegovo glavo med roke in se mu naslonila na prsa.

„Odpusti mi Alfred in umiri se! Ni tako hudo kakor si predstavljaš. Tvoja Evgenija je zvesta in bode zvesta do groba le tebi!“

„Pa pojdem!“

„Ali si mi odpustil?“

Alfred jo je stisnil k sebi in zašepetal:

„Bodi ti odpuščeno! Pazi v drugič, ker več ne odpuščam!“

„Moj Alfred!“ se je razveselila deklica. Dejala mu je roke okrog vratu in ga poljubila.

(Dalje prihodnjic).

Iz Istre.

i Hrušica. Čas je, kaj ne, da pride tudi iz našega kraja kaka novica med svet. Človek bi že kaj pisal, pa kaj, ko je vedno vse po starem pri nas. Naj bo pa za danes par novic.

Tudi tu pri nas imamo dekliško „Marijino družbo“, ki je bila ustanovljena lansko jesen ob priliki sv. birme. Družba prav dobro napreduje, saj šteje že 123 članic; a tudi mnogo koristi, pa naj reče kdo, kar hoče. Ima sicer tudi tu marsikterega nasprotnika, — pa se jih vendarle ne vstrašimo. In najbolj časten in vesel dan za družbo in celo faro je bil pretečeni binkoštni pondeljek, ko smo imeli slovesno blagoslovljenje nove zastave „Mar. družbe“. Zastava je res prekrasna. Čast bi delala tudi najlepši mestni cerkvi, saj je vsa z zlatom in svilo vezana! Zastava je delo č. sester sv. Križa v Trstu, in je bila napravljena v zavodu „Orfanotropio s. Giuseppe“ pod spretnim vodstvom č. S. Celestine, prednice v zavodu in vrle Slovenke, ki je v resnici umetnica v takih stvareh! Č. sestri za krasno delo vsa čast in presrečna hvala! Lotrebni denar so nabrala dekleta družbe večinoma sama, nekaj so pomagali tudi drugi dobrotniki. Zato klinčemo vsem: Bog povrni tisočkrat! V ponedeljek popoldne torej smo šli v procesiji iz župnišča v cerkev med slovnim pritrkavanjem zvonov, najprej za križem dekleta naše družbe, potem zakrita zastava, ki so jo nosila belo oblečena dekleta, za zastavo domača duhovščina in iz sosednih duhovnij, potem še dekleta sosednje „Mar. družbe“ v Brezovici, ki so prihitala sem počastit Brezmadežno in povečat slovesnost. Iskrena jim hvala! V cerkvi se je zastava med lepim petjem pevk — družbenic najprej odkrila in slovesno blagoslovila, na to je bila pridiga. Pridigal je prekrasno č. g. Rajko Logar, iz Pregarjev, ki je v do srca segajočih besedah pokazal Marijinim strokom in vsej mladini pravo pot do večne sreče. Naj bi govornikove besede, ki so mnogim privabile solze v oči, obrodile mnogo sadu! Po pridigi je bila procesija z novo zastavo okoli cerkve, pri kateri so pevke zopet prav lepo prepevale. Po procesiji je bil še slovesen blagoslov. Slovesnost je bila sploh zelo lepa in vse se je vršilo v najlepšem redu, tako da je vsem, tudi nasprotnikom zelo dopadla. Bil je v resnici časten dan ne samo za „Marijino družbo“, ampak sploh za celo župnijo.

Tudi z našo mlekarno gre sedaj prav dobro naprej. Koliko mlekarna ljudstvu koristi, se pač spozna iz tega, da plača mlekarna mesečno udom redno 5000-6000 kron za mleko, za kar se prej ni dobilo skoro niti vinarja. In to je zasluga preč msgr. Ant. Rogača, dekana v Hrušici ki je iz same ljubezni do ljudstva vzel nase to veliko breme, katero še vedno nosi. Vrlemu starčku vsa čast! Vsaki dan dobi mlekarna od udov okoli 1100 litrov mleka, ki se vse proda v Trstu.

Pred kratkim je ponudila naša mlekarna, ki kupuje tudi od 3 kranjskih mlekarn mleko, mleko v tržaško bolnišnico. Pa so nam odgovorili, da bi mleko že sprejeli, ako bi ne bili mi — Slovenci! No, pa tudi brez njih si pomagamo dobro naprej.

Do praznikov smo imeli pri nas veliko sušo. Poljskim pridelkom sicer ni mnogo škodila, a trava je skoraj vsa zgorela. In ubogi kmet, ako nima sena doma, kako naj po zimi preživi ubogo živini! V tem oziru kaže zelo slabo.

Toliko za danes. Ob priliki, ko bo še kaj novega, se bomo že še kaj oglasili.

i **Otrok pod vlakom.** V sredo dne 3 t. m. je povozil vlak triletnega dečka, sina načelnikovega na postaji Sapijane (proga št. Peter-Reka), ko se je na peronu igral. Odrezalo mu je sprednji del glave. Bil je na mestu mrtve.

i **Neznani datovi** so pri prevažanju pohištva č. g. Markiča iz Golca v Podgrad, kjer je sedaj v pokoju, odnesli skoro ves pribranjeni denar.

zaroda. Toča je ležala po tleh tu in tam 30 cm. na debelo.

Med tem pa, ko so gospodarji ogledovali obupno opustošene njive — videlo in slišalo se je po vaseh razgrajati pijance. O ti nesrečno zapeljano ljudstvo! Kdaj boš spoznalo, kaj je v tvoji miri!?

k **Iz Pliskovice** poročajo: Na binkoštno nedeljo pop. je začel mirno padati tako zaželjeni dež. Ob 1 uri in pol pa tresči prav blizu, nato se vsuje taka toča, da je skoro ne pomnimo po Krasu take — padala je kakih 20 minut, vmes debela kot orehi. Kar nam že ni uničila suša — gosnice — kobilice po naših travnikih, oklestila je pa toča še edino naše upanje trte, katere so tako lepo kazale. Toča je pobila skoro vse v Velikem Dolu, popolnoma vse pa v Pliskovici, Gabrovici, v Kranjvasi, v Skopem, v Kobljevsi in v Štanjelu.

k **Iz Tomaja** se nam piše: Na Krasu je napravila suša toliko škode, da je beda neizogibna. Sena, žita, krmpirja, fižola in sadja ne bo nič. Trtni pridelek, ki je pa še popolnoma negotov in ga toča vsak hip lahko popolnoma vniči, pa ne pokrije vseh potreb. Sveta dolžnost naših gg. županov bi bila, da bi izvolili izmed sebe deputacijo, ki naj bi potožila v imenu celega sežanskega okraja vladi našo bedo ter zahtevala od nje, da se o tej bedi natanko praviča ter nam pomaga.

Razne vesti.

r **Kdaj je bila spevana pesem „Hej Slovani“.** Leta 1813. se je rodil v Jelšavski Toplici v Germanski županiji severne Slovaške Samuel Tomašič. Leta 1834. podal se je kakor kandidat bogoslovja preko Prage v Jeno. 26. oktobra 1834. je prišel prvokrat v Prago v češko gledališče. Predstava ga je osvedočila in pretresla tako, da je po predstavi v svojem stanovanju speval pesem „Hej Slovani, naša reč slovanska živo klije!“ V par dneh je pevala to pesem vsa Praga in vsa Češka. Tomašič je postal sloveč slovaški pesnik in novelist in je umrl kakor župnik v Chižnu v gorenji Slovaški.

r **Kaznovana nezvestoba.** — Dunajski trgovec Vaclav Wagner je že dalj časa oženjen in je do zadnjega časa živel s svojo soprogo v srečnem zakonu. Zadnji čas pa je opazil, da se je žena nekako izpremenila, stvar natančneje zasledoval in izprevidel, da je taj izpremembi krivo ženino občevanje s polkovnim zdravnikom dr. Alojzijem Steidlom. Zasledil je tudi ljubavna pisma, iz katerih je dognal, da se Steidl in soproga shajata v stanovanju nekega častnika. Wagner ju je nekega dne pričakoval pred ono hišo s pasjim bičem v roki, in ko sta stopila na ulico, je najprej udaril z bičem soprogo v obraz, potem pa še polkovnega zdravnika. Vsled tega napada se je moral zagovarjati pred sodiščem, kjer je dejanje priznal in izjavil, da se čuti krivega, pa da ni mogel drugače. Sodnik je obsodil obtožena v denarno globo 5 kron, oz. roma 12 ur zapora, pri čemer je upošteval kot olajševalno veliko razburjenost obtoženčev.

r **Rodbina morilcev.** Posestnikova žena Marijana Fuczik v Seibersdorfu in njena hči Emilija sta najeli nekega delavca Ludovika Cielepa, da bi umoril soproga Fuczikove, Emilijinega očeta. Zato sta mu obljubili 1000 K. Cielepa je res ustrelil posestnika Fuczika in sprejel plačilo. Cela stvar pa je prišla na dan in Cielepa in Fuzikova sta bila obsojena v smrt na vešalih, hči pa, ki je šele 19 let stara, je bila obsojena na 12 let težke ječe. — Kasacijsko sodišče je lani meseca decembra potrdilo vse tri rajsodbe, ali ker je Cielepa dokazal, da je bil tudi umorjenčev sin Karl pri umoru soudeležen, se je vršila ponovna razprava. Rajsodbi proti ženi in hčeri sta ostali neizpremenjeni. Cielepa in pa Fuzikova sta Karl sta pa prišla zopet pred tešinsko poroto, ki je spoznala oba krivim umora. Cielepa je bil iznova obsojen v smrt na vešalih, sin pa na deset let težke ječe. Oba sta vložila ničnostno pritožbo, katero pa je najvišje sodišče zavrnilo. Cielepa in Fuzikova žena sta torej obsojena na smrt, hči na 12 in sin pa na 10 let težke ječe. Mati in hči sta nevarno obolevi in se je obema zmešalo.

r **Skrivnostni umor** se je dogodil 25. t. m. v Ženevi v Švici. Pred kratkim se je namreč vrnil iz Rusije v Ženevo premožni ruski žurnalist Boris Naidorff. Stanoval je v privatni hiši. Dne 25. t. m. ob 9. zvečer je prišel v hišo nek Rus ter vprašal po Naidorffu, češ, da mu ima oddati neko pismo. Gospodinja mu je pokazala sobo, kjer je stanoval Naidorff. Čez kake četrt ure sta počila dva strela. Naidorffa so našli ustreljenega. Morilec

ga je ustrelil, ko je pisal odgovor na prineseno pismo. Morilec se je posrečilo uiti. O Naidorffu, ki je vsa pisma vedno sežigal, policiji ni nič znanega, sumi se pa, da je umor naročen.

r **Povodnji v Ameriki.** Iz New Yorka se poroča, da so povodnji naredile velikansko škodo, skoraj po vseh zedinjenih državah severoameriških, posebno v državi Texas. Hiše in mostovi so odplavljeni, tisoče ljudi je brez strehe. Reka sv. Trojice je narastla za štiri metre v petih urah. Veliko prebivalcev v obrežnih vaseh je voda zalotila še v postelji in utopili so se. Mesto Dallas in Fortworth sta popolnoma pod vodo in vse prebivalstvo, ki šteje kakih 7000 duš, je brez strehe. V Fortworthu je utonilo nad 100 oseb. Skupno število utopljenčev prevaga 500, škoda pa iznaša nad 2 milijona dolarjev.

r **Trinajstletna morilka.** V sredo je stala pred korneburškim okrožnim sodiščem na nižjem Avstrijskem 13letna pestunja Neža Jursa, ki je bila obtožena, da je hotela umoriti otroka svojega gospodarja, stem, da mu je dala piti lisola. Otrok je ostal živ le zato, kar mu lisol ni prišel v želodec, temveč mu samo vžgal ustnice. Obtoženka je sicer dejanje tajila, ali priče so izpovedale, da je večkrat izrazila namen otroku kaj storiti, da bi jo potem izpustili domov k staršem. Obsojena je bila na tri tedne zapora, ker je še nedoletna.

Potovanje v Lurd.

Od Lyona smo se vozili dalje ob desnem bregu reke Rone. Prelepi mostovi, s katerimi je prepeta Rona, enajst daljših predorov do mesta Cette, vinogradi z velikimi nasadi češenj, murb, marelic in oliv, cele meje vrtnic in cipres, hiše sezidane iz svetlega kamna, dvorci in mala mesta, dobro ohranjene razvaline starih gradov, vse to nas je kratkočasilo na progi od Lyona do mesta Cette (Set), ki stoji na holmu in je druga največja francoska luka ter šteje 37.000 prebivalcev. Tukaj se vidi sredozemsko morje.

Šele v četrtek zvečer ob 9. uri smo se odahnilo od dolgotrajne vožnje. (Vozili smo se od pondeljka od 4.02 pop. do torka 6.30 zvečer, prenočili smo v Einsiedelnu in od srede 6.40 zjutraj do četrta 9. zvečer).

A v tem trenutku smo pozabili na vse težkoče, s kojima je bilo spojeno romanje. Lourdes, Lourdes, zakliče spovednik in mi smo na cilju! To so tista tla, katera je posvetila Marija s svojimi prikazovanji. Vsi presrečni odložili smo hipoma svojo prtljago, prezrli za trenutek večerjo ter pohiteli na ta posvečen kraj! — K sv. duplini je prva in zadnja pot romarjev, ki prihajajo v Lurd. Mi nismo zaostali. Zahvalili smo lursko kraljico, da nas je obvarovala nesreče, ki nam je pretela minolo noč na železniški progi, odložili pri sv. votlini vse tiste, katere smo prinesli v svojih srecih v Lurd ter ji za trenutek odkrili svoje srce. Šele potem smo šli v hotele, da se pokrepčamo in odpočijemo.

Ni mi treba tukaj dokazovati, kolikega pomena je Lurd za našo dobo, — 1854. l. je proglasil blagopok. papež Pij IX. versko resnico o brezmadežnem spočetju Marijinem. Brezverci so bili gluhi za ta nauk. Prav tako, kakor nekada judom, zdelo se jim je „to govornenje trdo“. 4 leta pozneje 1858. l. se prikaže sama odlikovana Devica ter reče: „Brezmadežoo spočetje sem“. — S tem je Marija potrdila versko resnico, ki jo je proglasil Pij IX. S tem je Mati božja osramotila vse brezverce, ki bi hoteli verovati samo to, kar vidijo in umevajo s svojim slabim, omejenim človeškim razumom. (Potem bi sploh ne bila več nikaka vera ampak le znanje). Nebeška prikazen je s temi besedami potrdila še drugo resnico, katere zlasti dandanašnji polovičarji ne morejo prebaviti, namreč, da je rimski papež kot vrhovni glavar cerkve v verskih in nravnih rečeh nezmotljiv. — Papež je govoril in božja poslanka potrdi njegove besede. Marija je potrdila tudi bivstveno pričujočnost božjo v zakramentu sv. Rešnjega telesa, kajti največ čudežev se godi v Lurdu po sv. Obhajilu in med procesijo Najsvetejšega, kakor so bili naši romarji navzoči pri takem čudežu prve vrste. Marija je potrdila s svojo navzočnostjo z eno besedo vse resnice naše vere.

Z ozirom na čudeže, ki se gode v Lurdu lahko ponavljajo duhovniki verskim mlačežem Kristove besede: „Ako nočete verovati besedam, verujte čudežem, ki se gode pred vašimi očmi“. In ti čudeži se niso godili morda v prvem stoletju krščanstva, ampak vršijo se danes. V 50 letih 7000 čudovitih ozdravljenj! In poleg tega 12

Iz Krasa.

k **Toča** — Upanje nam je rastlo na Binkoštni praznik, ko se je nebo zagrinjalo z gostimi oblaki, da se zmoči izsušena zemlja s tako željno pričakovanim dežjem. In res so se vllili potoki iz neba. Toda veselje naše je trajalo malo časa. — Okoli 1. ure pop. se vsuje na zemljo strašna toča, velika celo kot orehi in je končala skoro vse pridelke posebno pri Skopem, Kopriivi, Kranjvasi, Pliskovici in Štanjelu. Veliko škode je napravila tudi v Gabrovici in Kobljeglavi. Najbolj žalostno izgleda trta. Pri Skopem ni ostalo na trti enega

tisoč frankov na razpolago tistemu, ki more dokazati, da konstatirani čudež ni bil pravi čudež. Posebna zdravniška komisija preiskuje bolnike, zdravniki katoličani in nekatoličani, prihajajo v Lurd in morajo priznati, da se godi tukaj nekaj, kar presega človeške moči

(Dalje prihodnjič.)

Nova slovenska knjigovoznica v Trstu.

Uljudno naznanjam slavnemu občinstvu, častiti duhovščini p. n. učiteljstvu, krajnim šolskim svetom in šolskim vodstvom, kakor tudi raznim čitalnicam in ljudskim knjižnicam, da sem otvoril svojo

knjigovoznico
Trst, ulica Cecilia 9.

Izvršujem vsa dela, od priprostih do najfinjših. Posebno solidno in ceno vezanje knjig za šolske, ljudske in zasebne knjižnice ter čitalnice. Vezanje raznih zapisnikov, hranilnih in drugih knjižic ter izvrševanje raznih del, ki spadajo v knjigovozsko stroko. Zunanja naročila izvršujem solidno in točno.

Anton Repenšek
knjigovoz.

Prodajalna

katol. tisk. društva

ulica delle Poste 9.

ima v zalogi

voščene sveče

iz tovarne

Jerneja Kopača v Gorici.

Zavod sv. Nikolaja v Trstu

Via Farneto 18, II. nadstr.

Kdorkoli ima kaj usmiljenja in krščanske ljubezni, bode gotovo kaj pripomogel za to velevažno zavetišče za brezposelne služkinje.

ZALOGA

likerjev v sodčkih in butilkah

JAKOB PERHAYC

TRST — Via delle Acque — TRST

Veliki izbor

vsakovrstnih najfinjših in starih vin v buteljkah.

Postrežba točna. — Cene zmerno. — Se priporoča svojim rojakom za naročbe bodisi na debelo ali na drobno za razne slavnosti, poroke, krste, družinska pogoščenja itd. — Za poletni čas se priporoča malinovec in tamarindo.

Kdor hoče imeti lepo in ceno vezane knjige naj se potruži v

knjigovoznico

Antona Biecher,

(naslednik L. Paganija)

Trst, ulica Madonna del Mare 6.

Izvršujejo se preproste kakor tudi najfinjše vezave knjig. Priporoča se proč. duhovščini

Josip Rože

Trst - mizarski mojster - Trst

Via Giulia. — Telefon šte. 1971.

Izdeluje in popravlja vsakovrstna stavbinska in druga mizarska dela. Posojuje tudi različne odre in scenerije za vsako igro ali koncert. Postrežba točna. Cene jako nizke.

Kupite čevlje

— pri poštenem slovenskem čevljarskem mojstru —

Josipu Stantič

TRST — ulica Rosario št. 2 — TRST

(pri cerkvi sv. Petra v starem mestu.)

— Ta mojster vam postreže po domače, — z najboljšimi čevlji in po nizki ceni.

Obrtno in konsumno društvo Sv. Ivan

(pri cerkvi)

registrovana zadruga z omejenim poroštvom

javlja sl. občinstvu, daje svoje prostore preustrojilo v najnovejšem sloju.

Ima na razpolag veliko dvorano v pritličju, najmodernejši pivski salon ter tri sobe rezervirane za krstiv poroke in društvene sestanke.

Toči domače vino, istrsko črno, belo vipavsko, kraški teran in refošk v buteljkah.

Za obilni obisk se priporoča: Načelnikstvo.

Svetko Stanibal Škerl

Trst, Sv. Ivan.

priporoča svojo bogato založeno prodajalnico jestvin in pekarno.

Pošilja na deželo tudi poštne pošiljatve od 5 K. naprej.

Posebno se priporoča čč. duhovščini.

LJUDSKA POSOJILNICA IN HRANILNICA

za tržaško občino pri Sv. Ivanu pri Trstu.

Registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Sprejema hranilne vloge tudi od neudov in jih obrestuje po

4 1/2 %

Davke plača hranilnica sama. Za varnost vlog jamčijo udje

(350) z vsem svojim premoženjem v znesku približno tri milijone kron.

Za večje vloge se tudi dajo višje obresti po ustmenem pogovoru s stranko. — Hranilnica in posojilnica je pod nadzorstvom svetoivanske duhovščine. — Vsak krščansko misleč Slovenec naj vloga svoj denar le pri Ljudski hranilnici in posojilnici pri sv. Ivanu pri Trstu.

Pozor!

Pozor!

Nova slovenska prodajalna!

Vendar enkrat imamo

svojo prodajalno v Trstu!

Prva in edina

slovenska prodajalna

za nabožne reči!

Katoliško tiskovno društvo v Trstu

je odprlo po dolgem prizadevanju svojo prodajalno MOLITVENIKOV, ROZNVENCEV, SVETINJ, PODOB, KIPOV, MONŠTRANC, KELIHOV, CERKVENIH OBLAČIL, raznih TISKOVIN za župnijske urade, vse pisarniške potrebščine itd. itd. itd. Prodajalna izvršuje tudi NAROČILA IZ DEŽELE točno in hitro. — Dosedaj smo se klanjali tujcem, sedaj pa „SVOJI K SVOJIM!“

Trst - Via delle Poste 9 (pri veliki pošti) - Trst

Razširjajte in priporočajte „ZARJA“